

השורה

שמחה נישואין

של

פרץ וחנה

מצקין

וְכֹל אַתָּה
בְּרוּךְ הוּא
שֶׁבְּרִית
מְשֻׁמְדֵּר
בְּרִית
בְּרוּךְ הוּא
בְּרוּךְ הוּא.

יום ראשון, ג' סיון ה'תשס"ז

בס"ד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואינו
צאצאיינו החתן התמים הרב מ' פרץ שי עב"ג הכללה מרת חנה תה".

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחتنا, ידינו ומכרינו שבאו מקרוב
ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאיינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים
מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בתוך הבעת תודה לבני וחותמה לכל הנוטלים חלק בשמחתנו, מוגשת בזה
תשורה מיוחדת – מיוסד על הנגתו של "ק אדמו"ר מהורי"ץ שחילק 'תשורה'
בחתונת רבבי – הכוללת אגרות קודש למשפחת החתן והכללה, זכרונות וסיפורים
על זקני החתן והכללה, וחסידים נוספים.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבudo ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אהב"י
ברכוות מלאיפה מנפש ועדبشر, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה לרכת שמחה
זו לשמחה העיקרית "שמחה עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של רבבי.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ברכת קבלת התורה בשמחה ובפנימיות

ישראל העשיל ולאה גריינברג

שלום דובער וסימה מאצקין

תשורה משמחה נישואין – ג' סיוון ה'תשס"ז

ארם טרכט

בשנת 1964 נישא עלי כהן לטליה שטרן. הם נולדים ב-5 בדצמבר 1968 ו-25 באוגוסט 1970. עלי כהן הוא בוגר מכון מקס-פליסטינר בברלין ובעל תואר אקדמי במדעי החברה. היה מנהל מסדרת ראיון בערוץ הראשון ומשתתף בתוכנית "הוילט" על טלוויזיה צבאית. עלי כהן נפטר בשנת 1998. טליה שטרן היא בוגרת אוניברסיטת תל אביב ובעל תואר שני במינהל עסקים. הם מתגוררים בירושלים. ב-1984 נישו צביקה וישראל כהן. צביקה כהן נולדה ב-1955 וישראל כהן נולד ב-1952. צביקה כהן הייתה בוגרת אוניברסיטה הפתוחה וישראל כהן היה בוגר אוניברסיטת תל אביב. צביקה כהן הייתה מזכירתו של יגאל אלון במשך שנים רבות והוא היה מזכיריה של מרים איתן. צביקה כהן מילאה תפקיד חשוב במהלך המלחמה הגדולה. צביקה כהן מילאה תפקיד חשוב במהלך המלחמה הגדולה. צביקה כהן מילאה תפקיד חשוב במהלך המלחמה הגדולה.

ארם טרכט

1. חתונה סימבólica
2. חתונה רשמית
3. נישואין רגילים

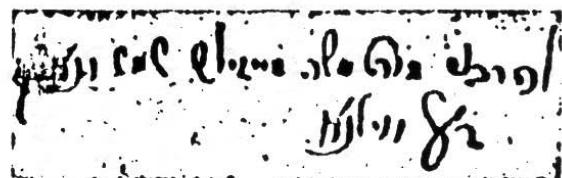
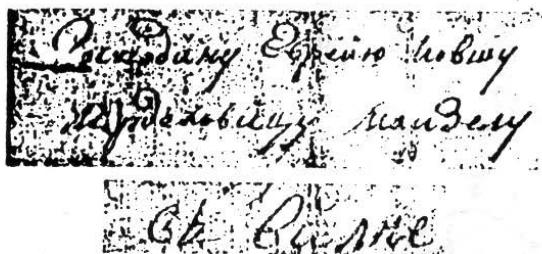
2. נישואין רגילים

3. נישואין רגילים

4. נישואין רגילים

פרץ וחנה שיחיו מאצקיין

אַגְדָּה שֶׁ שָׁחָה בְּלֵבָבָה וְקִדְמָתָה אֲשֶׁר כֹּה טְהֻרָה מִלְּבָבָה וְעַכְבָּרָה עַל אַגְדָּה וְאַגְדָּה לְהַעֲמִידָה יְהִי וְכֵן
 לְהַיּוֹת אֶל הַטְּהָרָה וְאַגְדָּה אֲחִילָה בְּגַתְתָּם שְׁאַלְמָנָה וְאַגְדָּה קָדְשָׁה כְּבָשָׂר וְאַגְדָּה אַלְמָנָה וְאַגְדָּה
 לְבָבָה כְּאַמְלָא וְאַגְדָּה אַתְּרָקָה תְּהִיא וְבְּגַתְתָּם אַתְּרָקָה לְפָנָה אַתְּרָקָה תְּהִיא וְבְּגַתְתָּם אַתְּרָקָה לְפָנָה
 הַרְבָּתָה גְּזָנָה וְאַגְדָּה אַתְּרָקָה אַתְּרָקָה וְאַגְדָּה אַתְּרָקָה אַתְּרָקָה וְאַגְדָּה אַתְּרָקָה
 אַגְדָּה רְנָא וְאַגְדָּה קְרַבָּתָה וְאַגְדָּה בְּלֵבָבָה וְאַגְדָּה אַתְּרָקָה אַתְּרָקָה וְאַגְדָּה אַתְּרָקָה

לידיידי מו' משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו מטה[ו]ן להעביר על מידותינו
 כמאроз"ל כל המעביר על וכוכ' ולהיות מן הנעלבים[ס] ולבקש מהילה ברובים מהנגיד מו'
 מאיר נ"י קודם יח"כ הבע"ל [יום החיפורים חבא עליינו לטובח] ולעשות זאת למען ולמען
 השלום[ס] כי אין שלו יוצא מותו מריבבה ח"ו ובפרט ממחלוקות לש"ש [שם שמים] אשר רוב
 חצרות וחתלאות הן מנחלוקות לש"ש חרמן יצילנו נמננה ומוגדל בטחוני שדברי אלה
 המועטי[ס] יחזיקו חמורוב[ס] ויתיו לרצון אמרוי פי ולא ישילכם אחורי גיו' ח"ו קיצורי
 ואומר שלו' שלו' מאזה"ש [מאזוזן שלום] כנפש תדרשו ד"ש [דורש שלום] וטובתו מלונ"ח
 [מלב ונפש חפיצת] שניואר זלמן

ואילו שלוש השורות שמושמען,
 הכתובות בשפה הרוסית,
 נכתבו ע"י אחר:
 לאדון יהודי משה מרדוכובייך [בן מרדכי] מייזליש בוילנא.

שתי השורות שמיינן נכתבו אף הן
 - מעבר לדף -
 בגוף כתוב יד קודש אדמו"ר הזקן:
 להרבני מו'ה משה מייזליש שם שנאמן
 דק[חלת] ווילנא

תשורה משמחת נישואין – ג' סיון ה'תשס"ז

מאתךין-(ג.ו.)

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנוחת מענדל שניאורסון
ליובאוייטש
——
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ד שבט חספ"א
ברוקלין

האביך אה"מ א"י"א נז"נ עופס
בצ"צ כו, טו"ה שלום דובער
שי'

מכتب ברכה
מכ"ק אדמו"ר מה"מ
להורי החתן
לקראת הווארט

שלום וברכה!

בפענה על חזדעתו ע"ד ה"הארט" עם
ב"ג ח"י בשעה טובות ומוסלחת,

חנוך י"ה"ר מחש"ה שיהיו בשעה טובה
מוסלחת, ולבניין עדר עד על יסוד
וחמצות כמי שחתם סופרים במאור שבתורה
וזיה תורת החסידות.

ברכת מזל טוב

מאתךין-סאנטראעל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

ב"ה, כ"ז סיון חספ"א
ברוקלין

האביך אה"מ א"י"א נז"נ פטרכט
מלאכם שיטים וכו'
חרב שלום דובער שי'
וב"ג ח"י

מנוחת מענדל שניאורסון
ליובאוייטש
——
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

HYacinth 3-9250

ב"ה, כ"ז סיון חספ"א
ברוקלין

האביך אה"מ א"י"א נז"נ פטרכט
מלאכם שיטים וכו'
חרב שלום דובער שי'
וב"ג ח"י

שלום וברכה!

בקענה על האזרע מסדרת זון
חונכם ליום ד', אדר"ה חסן עבד'ל

מזל טוב מזל טוב ושותה, בשעה טובות ומוסלחת
זיבנו בית ישראל בנין עדר עד על יסוד
חארור ואמצאות כט' שחתם סופרים במאור שבתורה
זיה תורת החסידות.

ברכת מזל טוב

מכتب ברכה
מכ"ק אדמו"ר מה"מ
להורי החתן
לקראת החתונה

פרץ וחנה שיחיו מאצקין

מאצקין - מוגברעאל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מזהם מנדרל שניאורסאהן
ליובאויטש

770 איסטערן פארקוווי
ברוקלין, נ. י.

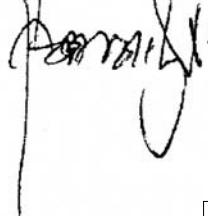
ביהה, ר'יא מביא שםיא
ברוקלין, נ. י.

הרהייח איזיא נויבע עוסק בעייז
מוחאי שלום דובער שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן למזל טוב,

הנה יהיר מהשייח שיכניסהו לבריתו של אברהם
אביינו, וכש שיכניסהו לבורתן כן יכenisהו לתורה
ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם דוג'תוי
מתוך הרחבה.

ברכת מזל טוב

מכتب ברכה
מכ"ק אדמו"ר מה"מ
לרגל הולדת החתן

מאצקין - מוגברעאל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מזהם מנדרל שניאורסאהן
ליובאויטש

770 איסטערן פארקוווי
ברוקלין, נ. י.

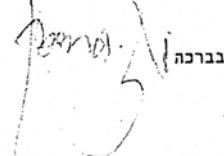
ביהה, ר'יא מביא שםיא
ברוקלין, נ. י.

הרהייח איזיא נויבע עוסק בעייז
מוחאי שלום דובער שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אודות יומ הולדת השלישי של בנים פרץ שי'

הנה מועתק لكم חלק ממכתב כייק מורי אדמו"ר זצוקלההה בגאים זייז
בונגאע למוגאי ישראל בזה. ויהיר מהשייח שיגדלו ביחד עם דוג'תוי לתורה
ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

ברכת

וזיל כייק מורי אדמו"ר.

ועייקרו הוא בחיבורו דהארת פיאורת הראש, ומרים האגדה והנחת הפיאות של
הראש, נגגו להדר לחרגין את התיכון ענביין נשבאת טיק וברכות השחר וברכת
המזון ויש שעיל המשחה. והשייח יי' בעזרם שיגדלוהו לתורה ולחופה ולמעשים
טובים מזור פרכמה בהרחה ובמנוחה הדעת בגשמיות וברוחניות.

מכتب ברכה
מכ"ק אדמו"ר
מה"מ, לרגל
האפשרערעניש
של החתן

מכتب כ"ק אדמו"ר מהורי"ץ נ"ע
לשב החתן, הרה"ח המפורסם ר' פרץ ז"ל מצקין

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOCUM 6-2918

יוסף יצחק שניאורסון

לוייבובויזש

באה, ייִזְחָק טבַּת חַסְדָּי
ברוקליין.

ידידי הנכבד ויה איה מוחיה פרץ סי

שלום וברכהך
במענה על סכחך ייִדְעָדֵי סכאך בטלו, השיחת ייִזְחָק אֶת
בריאות כולם ובני ביתכם ייחיו ויחן לכולם פרנסה טוביה
בהרחה, פרנסה גשמי ופרנסה רוחנית.
על דבר האסדר דאנשי סענער ייחו לסדר א קדוש
חוועדות בכל שיק מטעם לחייהם עטומים עבודה בכל ימי השבוע
וואהרים בבייחו איזה שעוז ומדריכים בעניני סייפורים
העשורראיב לענינו טיריה הסצונות ובדרכן ממילא גיט דאם א
געשאך איין אידעסקייט, הנה ברבות יחולו על ראשינו מהועדים
ובני ביתם ייחו.

מכחובו זה הזכירני על הנועם הרוחני אשר זכינו
בחסדו ייִחְיָה להעתנו בנעיפה שיח קרש ביך אאמו"ר הרה"ק
וצוקללהייב נבגיים זי"ע בזום גודלי תרנ"ט בעת חזורת מאמרי
ריה בבייאזר ענין יחרון הדיבור על כלל זמדות
הוֹד ביך אבינו אאמו"ר הרה"ק זוצקללהיה נבגיים זי"ע לספר
לו מה שפיר להו ביך אבינו אאמו"ר הרה"ק זטח צדק בלט
הוֹד ביך זקנו רבינו חזק. בעל סוחין גדולים. ובועל עבודה
סיט. זודיקע הערצער פארשטייען אונ פילן דעם הפלאה מעלה האיש
פְּשׂוּם בְּאָסְרוֹ שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹכִינוּ ה' אֶחָד עַל מַעַל הַמְּטוּבָל,
ורחמנא ליבא בעי.

ומה שכוחב ייִדְעָדֵי אשר להיו מדבר ומטיף הוא
היבך מבועו ושם הוא באשר יש מי שילסוד וידבר ברבים מלעדו,
הנה כללות המתבע להזאת היא מהטיביות הבלתי רצויות וצריבים
להרגיקה בחכמיה.

הנני פורט בשלוום כל המשפעות והנני מברך אותך
נסיהם בניהם ובנוחיהם הי, עליהם ייחו.

ירידן הדושאנער לאגדת ב-10-ה

בשנת תש"א היו צרכים להחזר את הבניין לבעליו, ואנ"ש עברו לגור בבניין אחר בעירה אחרת בשם מאמראנטי. הבניינים האלה היה גדולים ומפוארים מבהוץ, עומדים בחצרות גדולות עם עצים ופרחים וכו'.

כמובן שחדר אחד הוקצת למקומות תפלה, שיעורי לימוד והתוועדות. בתחילת היה זה חדר קטן, אבל אבל אח"כ כאשר כמה משפחות נסעו לאה"ק או הסתדרו במלונות אחרים, הוקדש האולם הגדל לבית הכנסת, וחדר קטן על ידו היה גם לעוזת נשים ביום הימים הנוראים. גם החתנות של אנ"ש התקיימו שם, כי האולם היה די גדול וגם היה שם כניסה גדולה אשר שמשה כאולם עבור הנשים. בסוכות היה סוכה אחת בחצר עבור כולם יחד, וכל משפחה הביאה מחדרה את האוכל שלהם וכו'.

כפי המפורט במכתב הרבי מהורי"ץ לאבא זל, בסעוער היה סדר שבכל שבת קודש לאחר התפלה התווועדו אנ"ש יחד משך זמן וрок אחר-כך הלכו להבתים לסעודת שבת קודש. מובן ופשוט שראש המדברים, זאת אומרת, המתווועד בדרכ-כלל, היה אבא זל. כך זה היה בשבתו ובמיוחד בכל יומה דפגרא שאז היו באים גם הרבה אנ"ש מקומות אחרים להתוועדות, בכספי לשמעו את אבא זל מתווועד.

מכתבו של הרבי לאבא זל, נראה שאבא דוח לרביע על סדר זה, וכנראה שדבריו נכתבו בטון של התנצלות מכיוון שכנראה היו כמה מאנ"ש שלא היה נראה בעיניהם סדר זה של התווועדות בכל שבת קודש. על כך בא מכתבו המעודד של כ"ק אדמו"ר מהורי"ץ.

הרקע למכתב

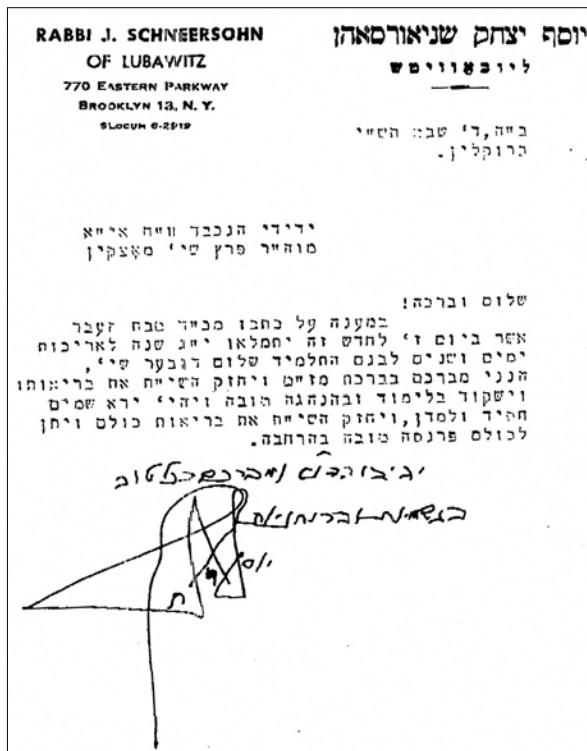
מסלול הבריחה של אנ"ש שיצאו מרוסיה בין השנים תש"ו-תש"ז, החל בלטימברג, המשיך במחנות הפליטים שבאוסטריה וגרמניה, ומשם עברו לפאריז. בדרך כלל, שכנו הפליטים בתאי מלון שייעד עבורם הדזונט, בהשתדלות הלשכה האירופאית לעזרת הפליטים וסידורם שנתייסדה ע"י כ"ק אדמו"ר מהורי"ץ נ"ע, ובראשה עמד בא-כחו של הרב באירופה, הרב בנימין גראדעツקי.

היו אלו מלונות בשכונות בפאריז או מחוץ לפאריז. בעיירות נופש של בעלי הון מלפני מלחמת העולם, בדרך כלל, המלונות היו בתים גדולים של שתי קומות עם חדרים רבים, וכל משפחה קיבלה חדר אחד. לעיתים, חילקו אולם גדול לשני משפחות באמצעות תליית ווילון ביניהם.

כמובן שתנאי מגוריים כאלה לא היו קלים בכלל, ולא כאן המקום לפרט את מהלך הרוח וכו'. בכל קומה היה מטבח אחד במסדרון, עבור כל המשפחות של הקומה. במטבח היו כמה תנורים קטנים (שנקראו אמאפארקעס) וכל משפחה או כמה משפחות יחד השתמשו ב כדי לבשל. كانوا היו תנאי החיים בכל שימוש הריכוזים של אנ"ש הפליטים בפאריז, וכן היה גם בסעוער, מקום המגורים של משפחתנו.

העירה סעוער הייתה עיררת קיז' קטנה עשרים ד考ות נסעה מפאריז. הבניין היה בין שתי קומות, בנין שהיה שיקן כמודמה למשפחת אופל, או למשפחה אמידה אחרת והדזונט שכר מהם את המקום ושיכנו שם את אנ"ש. לבסוף,

**מכותב כ"ק אדמו"ר מהורי"ץ זי"ע לשב החתן, הרה"ח המפורסם ר' פרץ ז"ל
מאצקין בקשר לבן מצוח של אבי החתן, הרב שלום דובער שי' מאצקין**

מתוך הסידור, הוא דבר זהה בארכיות
ובסיפורים שונים כדרך במלת הדבר, והאמת
ניתן להאמיר שחייב שלא החזקי מעמד זהה
להרבה זמן ובמשך הזמן פגה ממנין התועדנות.
ומכיוון שמדובר אודות הבר-מצויה, אפשר
גם לרשום מעט מזכרונותיו מתקופה זו:

לקראת שבת קודש נסעתו הביתה לסעוער,
וביום ראשון הגיעו הידיעה המורה על
ההסתלקות, ועל החושך הנורא שכיסה את
אנ"ש וכל העולם. הנני זכר שאבא קרע קריעה,
ואיך שהרה"ח הר' יודא ז"ל חן היה אצלינו
בבית – כלומר בחדר היחיד שהיה למשחנתנו,
ושכב על הארץ ובכה תמרורים. רוב אנ"ש נסעו
از להלשה, רק שמעתי, כי אני – אבא אמר
החסידים דברו. רק שמעתי, כי אני – אבא אמר
לי אני צריך לנסוע להישיבה (ולא להלשה).

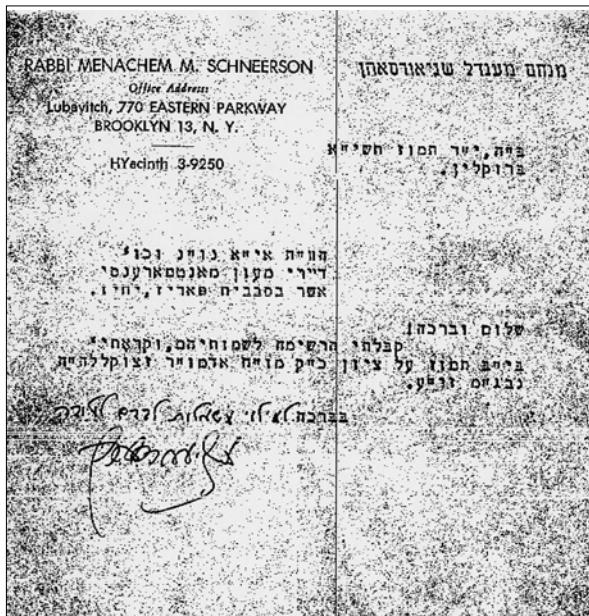
מכיוון שהננו מדפיסים זהה את מכתב
אדמו"ר מהורי"ץ זי"ע לרגל הבר מצוח של אבי
החתן שי', הנה מפני מלטה אלבישיינו יקירה,
אולי איןנו יוצא מן השורה לרשום איזה גרגירים
בקשר להבר מצוח. על פי מה שמספר אבי
החתן, הרב שלום דובער מאצקין.

סעודת הבר מצוח התקיימה ג' ימים לפני
ההסתלקות של כ"ק אדמו"ר הריעץ, וב"ה
שعود זכינו ואבא קיבל מכתב ברכה מהרבבי להבר
מצוח חתום בח"ק עם הי"ד האשורי (נדפס
בפנים) מיום ב' שבט תש"י.

סעודת הבר מצוח התקיימה בישיבת תומכי
תמיימים בבריניאו, ונכחו בה כל ראשי הישיבה
והרמ"ם והבחורים והחברים וכו'.

בימים ההם עוד לא היה הסדר שהבחן הבר
מצוח חזר דוקא את המאמר "איתא במדרש
תלים" של אדמו"ר מהורי"ץ, ולכן חזרתי את
המאמר "אנוכי ה' אלוקין" שננדפס לי"ג שבט
תש"ז. זכורני, שאחרי שחזרתי המאמר הנה
הרה"ח המשפיע הרב ר' ניסן נעמאנו
התווועד, והנני זכר שתבעו ממוני שמכיוון שיש
באפשרות לחזור זהה מאמר בעל-פה – אז
מדוע לא אוכל גם ללמידה ולהזoor דפי גمرا
בע"פ וכו'. זכורני גם, שאחרי סיום הסעודה,
הנה אבא נשאר בישיבה למשך הלילה (האם
והמשפחה כמודמה ברור ונסעו בחזרה למונונו
בסעוער) ועלינו לקומה השניה שם הוכן חדר
אחד עבור האבא ושם ישבו עמו כמה חסידים
כמעט עד אור הבוקר. ביניהם זכר לי כמעט
ברור גם המשגיח הרה"ח הרוב נחום ז"ל
לאבקאוסקי – סב הכללה תחיה. אבא ז"ל
התווועד, כמוון לא זכר כל מה שדבר איז, אבל
זה אני זכר שהואطبع ממוני שאתחילה להתפלל

פרץ וחנה שיחיו מאצקיין

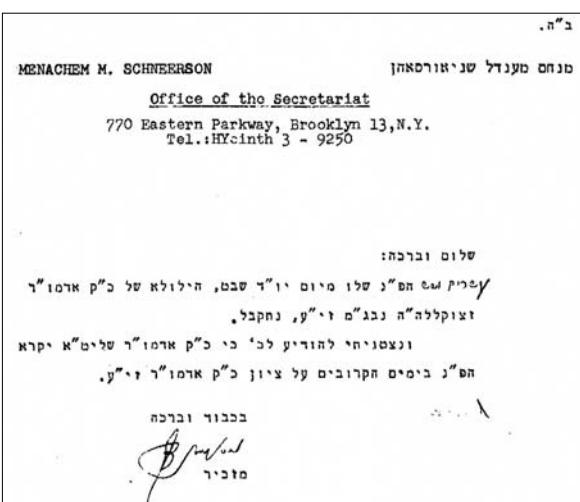
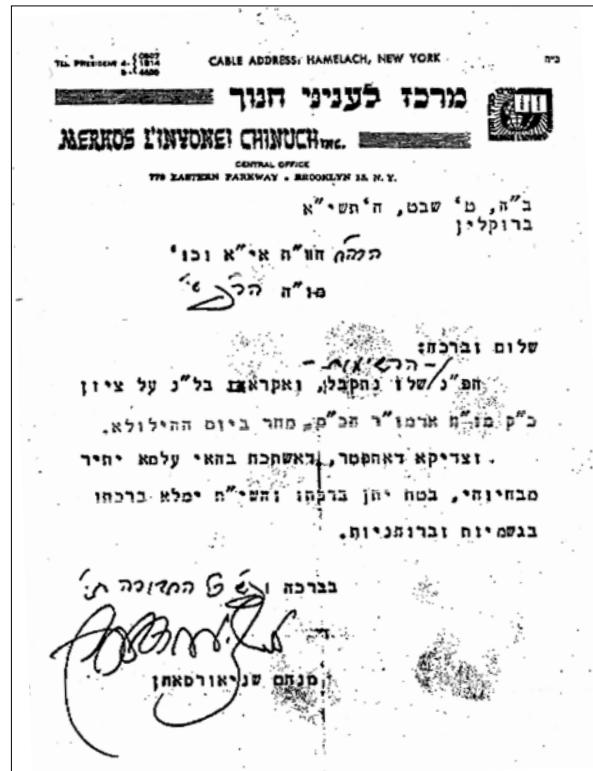

הראשון שהרבី כתוב אל אחינו ואחיהותינו בני
ובנות ישראל די בכל אתר ואתר – מה"י אלול
תש"י.

כע עד איז הרבי כתב א) רק מכתבים באופן
כללי-פרטני זהה הוחחל עוד באמצע שנת תש"ט
ב) לא היה לו בלאנק משלו עם כתורתו בשמו.
אללא שכותב המכתבים או על בלאנק של הוצאה
ספרים קה"ת, או על הבלאנק של מחנה ישראל
או על בלאנק של מרכז לענייני חינוך.

גם מכתב כללי זה המופנה לכל בני לא היה
מודפס על עalon של איזה מוסד בכלל, ורק
מיימוגראף בידי כתורת עם חתימת יד קדשו
השם שלו עם שם אמו. ואפילו המכתבים
כללים שכותב לקרה יוז"ד שבת תש"א נdfsso
בידי כתורת, רק מיימוגראף עם חי"ק. אבל
מעניין שתיקף אחרי יוז"ד שבת תש"א נשלחו
קבילות על פניהם שנתקבלו על יוז"ד שבת, על
עלון מיומוגראף בכותרת עם שמו של הרבי.

הרבע"ץ הדפיס המכתב בריבוי עותקים
ובראשו של המכתב כתוב: "מכתב כ"ק אדרמו"ר
שליט"א מליאוואויטש", והפיצו לחلك בכל

אף שהייתי אז נער בן שלוש עשרה, הנה
מכיוון שהייתי בא זמן לזמן מהישיבה בבית
ומצד החנוך והרוח של התקשרות לבית חינו
שרר בבית, הייתי מודע קצת להענינים
שבعرو אז.

זכורוני גם איך שלפני ר"ה תש"א בא לפאריז
הרעה"ח הרב"ץ שם טוב, והביא המכתב הכללי

תשורה משמחת נישואין – ג' סיוון ה'תשס"ז

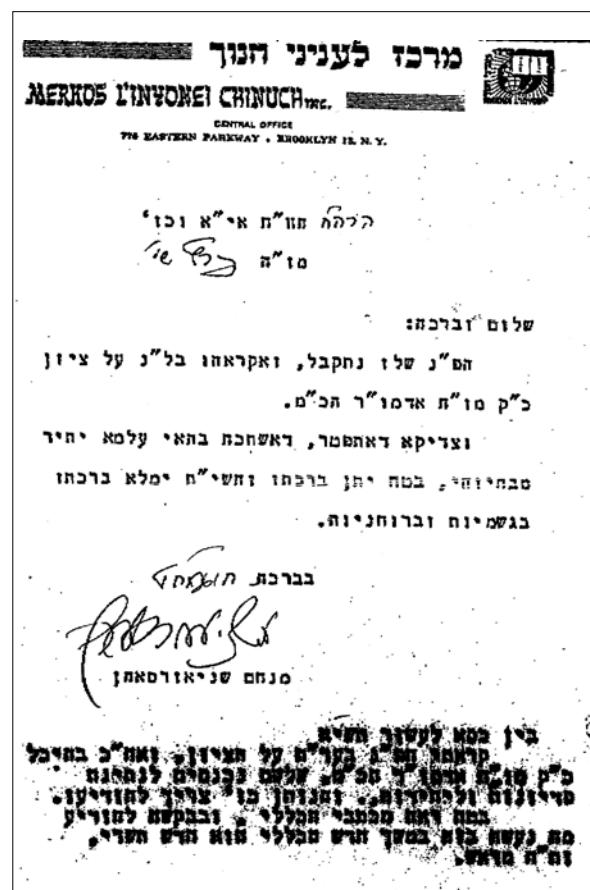
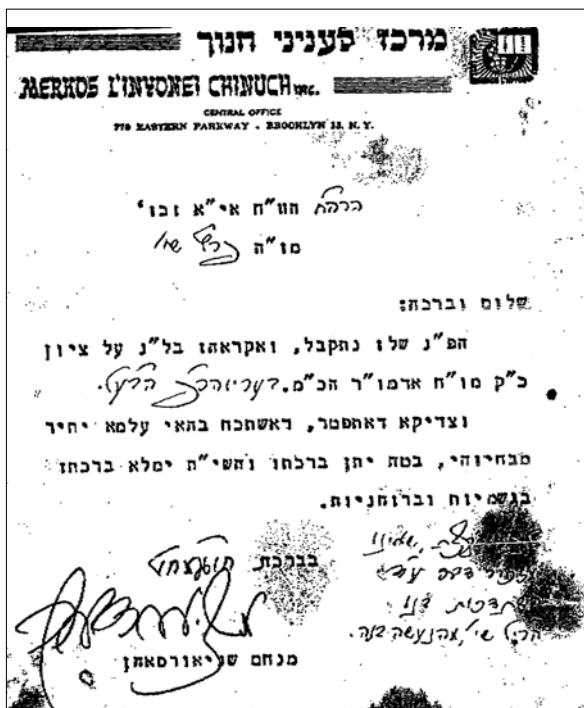
לאבא על הפניהם שלחו אליו לפני ר'ה. בחג הסוכות תש"א, אכלו כל אנ"ש בסעוער בסוכה אחת גדולת. פשוט שסעודות השחרית של יום-טוב היו יותר פארברינגען מאשר סעודת 'אוכל לשובע נפשו'. כרגיל היהABA המתוועד, ולמרות שאינו זוכר את כל הפארברינגען, אבל פרט אחד נשאר בזיכרון ועוד חי לנצח עני.

אבא התחליל לומר לחים, ואמר:נו, מען האט דאך געתהמעט א כתוב התקשרות, דער אויבערשטער זאל העלפֿן דער רבֿי זאל זיין געזונט און מען זאל זיך זעהען מיטֿן רבֿין [=נו, הרוי חתמנו על כתוב התקשרות. שהקב"ה יעוזר שהרבֿי יהיה בריא]. לפתחת התוועדות במשפט זה הייתה משמעות עמוקה, שכן זה היה הנוסח המורגל תמיד בפי החסידים להתחילה התוועדות לפני יו"ד שבט, שהתחילה תמיד הייתה בברכה לרבי – דער רבֿי זאל זיין געזונט. כמובן שאחריו יו"ד שבט נפסק נוסח זה, וכעת אבא התחליל מחדש עם נוסח זה. בהמשך

מושבות אנ"ש בעיר. כמו כן הדפיס המכתב בהמכתב עת (הציטונג) היהודי שיצא אז בארייז.

ולזכותו אפשר לומר אשר התמזל לו מזלן של הרב"ץ שהיה יחד עם הרבי בעת שהיה הרבי בארייז להכ癖 פני אמו, והרבי שהה אז כמה חדשים בארייז והרב"ץ נתקרב ביותר אל הרבי וזאת הייתה הסיבה שהיא מן הראשונים שהתקשו אל הרבי אחד ההסתלקות וגם עשה ופעל הרבה על אנ"ש בזה.

כשבא הרב"ץ לפאריז לפני ר'ה תש"א, ארגן הרב"ץ וחלק גדול מאנ"ש מהם היה אבא ז"ל מהראשונים שחתרמו ושלחו כתוב התקשרות להרבי. אח"כ לפניו יו"ד שבט שלחו עוד כתוב התקשרות שעלו חתמו כבר כל אנ"ש – ויש לי שני מכתבים מתשרי תש"א שבהם הרבי עונה

פרץ וחנה שיחיו מאצקין

הרבי נשיא דורנו היה שם). ואדמו"ר מהורש"ב אמר לו: "פרץ, א יישר כה דיר פאר דיינע ריד".

והנה בד"כ לא היה אבא עושה עסק מעניינו ולא היה מספר דברים על עצמו – אם מצד טבעו, או מצד חינוך העבודה והביטול של ליבאוייטש. בכל אופן, הוא לא ספר על זה לאף אחד ואף לא כתב על כך לרבי.

אולם אחר-כך, בבוינו מפאריז למאנטריאל (בסוף שנות תש"יב) הנה אחר דברו פעמיים הרה"ח הרב ר' אריה ליב זל קראמעער – מנה"ל הישיבה תות"ל – וחראל"ק ספר לו משחו דומה לעניין זה, הנה אז החליט אבא לכתוב לרבי את סיפורו החתום, ועל זה קיבל המכתב הזה, ורק אז כשנתקבל המכתב ושאלתי אותו פשר הדברים, סיפר לי את החלום.

לזה התווועד בארכיות בקשר להתקשרות להרב.

התיעודוויותו של אבא, ובפרט בתקופה ההיא, סבבו והלכו אודות ההתקשרות. לכן, איןני יודע אם הסיפור שלහן אירע דווקא בהתקשרות הריאונה בה דבר אודות ההתקשרות לרבי, או בהתקועדויות אחרות שנערכו בזמן ההוא:

בכל אופן פעמיים אחת, לאחר שהתוועד על הצורך בהתקשרות להרב, הנה מכיוון שלקה הרבה משקה, הנה או שהלך לנוח או נרדם על מקומו. ואז חלם שבאו אליו אדמו"ר מהורש"ב ואדמו"ר מהורי"ץ נ"ע (וונני להעיר שכאן המקום לתקן טעות אצל כולן שכחה סיפר לי אבא, ולא כמו שראיתי שאחרים כתבו שגמ

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנזס מנדו"ל שניאורסון
ליובצ'וימיש
770 איסטפֿרַן פָּאָרְקוֹוי
ברוקלין נ. י.

ביהה, כייה תשרי חשייניג
ברוקליין

הזה"ה החיה א"י"א גוינעומע זל
סוח"ר פרץ שי"

שלום וברכה!
בכונעם קפלחי סכחים פערב חגהייס, ותיה מה שבוחב
במקתבון בעניין מה שראה וכו'.

לפלא שאינו מזכיר בדבר פועלוחין להרמת קרן
החסידות במחנו עחה, אשר בטח מתעניין בזאת מה שייכول לעשות,
אשר בלי ספק שישנם בו"כ עניינים שיכולים לחקן בזאת. ובתחבוננו
הראויי-בזודאי ימצא ניב הדרבים, לפועל בסביבתו עתה, או ימ'
אנחריאים עון או פלען ההנאה בדורבי החסידות. זלמהוחר להאריך
בזה לדרכתי, ולעוזרו, ולא באחי בזה אלא להעדרה, ולהדגשה, אשר
כל המקדים וחברה-היא משוכחה,

ברכה להצדדות מתאימה וטובה בגשמי ות

תשורת משמחת נישואין – ג' סיון ה'תשס"ז

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
HYacjath 3-9250

מנוחת מענדל שניורטההן

ב"ה, ח' כסלו תש"י ג' גראקלין.

הרחהח חחיית איריא נזון עוזק
באיצ' וככו' סוחרי פרץ שי'

שלום וברכהו
בגוזם קבלתי מכם חזוּן גונגהניאי לקרויה במקודם אלימודים
ה��נום שהזקבענו זההחוועדות בעות המוכשר. ובטא למוחר להערו, כי סובין הוֹא
סעצמן, שבודאי אין בזזה עניינים של השוגג גבולה ופעולתה נפילה רוח של אחרים,
כ"ד זספהיך העבודה לכל אחד מהאננו מבלי לגנגווע בפדרנסחו של חבריו
ברוחנויות וכו'.

ומ"ש במושגר על עניין המשקה, אשר כנראה שיזהו במשן למזה שדברתי
עם הרחיה חחיית אייא נזון עוזק באיצ' וכו' מוארבייך שי' שם טוב שדר' הינה
గנראח, שלא מסר חניל את הנימוקים גיב' וזהו, אשר לדעתו, הינה מציד שני עניינים
נשחנה הפסוב סאו, שי' מנגה רוח עניין שטיחת המשקה בסופו אכ' ניחנו כבר
הכחוח לאניש, עיי' רוז המאמרים הקליליגען ניטים של הסברה וחביבת-לפעול על
השומעים סבלי, שי' זוקרים למשקה בסופו, ודי' ומספיק גם חמעט שבעז'.
ב) ביזון שבזמנ אחוריון ביחסו, נדרש מאננו בהדגשה חיה העניין הדפקה המעניינה
חוואה, הינה עלול עניין השופי דמשקה לבלב לאיזה בייחור, מה שלא הי' נזען בפ"ב
כשהפצתם היחח מאוי' בהדר' אסוח של החסידיים ואניש לבבד פְּרַעֲפָעָן ונסתהעתי לסתען
א', מטה שטעה, פעם סכ"ק מזון בריגא-שאמיר איך בין אייצטער (והכחנה
בל' אייצטער לא היה על אווחה השעה בלבד, אלא על אווחן השנים מאז שחחAIL למעט
בלקי היה משקה) הי' נאך א' ביסל משקה. ואף שהטעם החיצוני הי' א' ספנ' שחרופאיין
אייה לו למעט במשקה, אבל טמזון שאיז טעם בחיצוניות ובמילא מהקבל הוא ר'ך
לחיצוניים-זלא ביחסביג אונז הגודעים איז חסידינוות פאנט פאנט זהו. ומזכה זהו
הוראה גיב' על העניין, אשר פידוע דגופה בתא רישא גראי, הינה החסידיים גוררים
אוחכ' נשיינו בזיק פונט אדמוני, מהענין שאמיר שהוא עתה כפו נאך א' ביסל משקה,
הר' גאנטס הא כל החסידיים האיכולח גיב' להיחות במזבב זהה.

במשן דברי עם הרחיה וכו' הרבעץ שי' בנאל-אפרהה לו בפיירוש,
שאיין באן חיזו לא עניין של איסור ופקודת וכו' (בחענין דליך מהשקה) וגאייב לא
מניעע לגוררי, אלא זיזה רק מה שנראת צוות הפצתם דההחוועדות במינ' עות משקם
ובין הפעולה אם מרבים בזזה עד לגדיר יציאה מן הכלים.

ברכת האצלחה בעניינים הכללים, אשר זה ישמש
ביז' אונזר ובל' לתמ██ניכ' זקבלה ברכה והצלחה
בענייני הפרטים.

ג"ה: בקשנו בעניין שלוחה איזה תעודה שתשמש יסוד
לבקשה רשיון נסעה לבאן, מטרתי להנחלת מליחת
מרכז לענייני חינוך. ובטא ישלחו ימים אלו.
מצו"פ הקונטראט שהויל, ובטא יזכה בו את הרבנים.
אתה נא' לא איז כו'. ועוד א' זזק דעך עוזק.
וועצע עזרזא זזק תורת זיזא, והוית ז' 3. 8. 5.

הראל"ק לאבא, שהשפיע עלABA לכתוב לרבי,
הוא הסיפור שמשמעות שפעם אמר אדמוני
מההוראי'ץ להראל"ק, אשר "דער טאטע איז
גיוען בא מיר און האט מיר גוואנט איז ער איז
צופרידן פון דיין ארבעט איז תומכי תמיימים".
מוון מאליו שיזהו מענין לעניין באותו עניין,

והנה ארשה לעצמי להוסיף ולרשום פה שני
גרגרים מרגניתא טבא, ומכיון שייהיו לשבעחו
ולזכורנו הטוב של הרה"ח הראל"ק ז"ל, בטח
לא יקפידו ע"ז בני משפחתו.
היה משך זמן שעירתי שהסיפור שסיפר

שם. ואז התוועד אבא והסביר בהרחבת הביאור שזה לא נכון. כי גם כשבאים שם יכולים וצריך בעטן זיך צום ריבינה שבעו"ז, ואף שר' ליבע היה צעריר הרבה מאדמור' הרי"ץ, כי נולד בשנות הסמ"ך'ס, הרי מצד המצב ברוסיה דאז חשבו ע"ז תמיד, ובאמת היה של"ע הוא נפטר בערך לאחררי שנה בדמי ימי ברעב בעת המלחמה ל"ע.

[אגב – לאלו מהמשפחה המעווניים בסדר יוחסין – הנה האמא של הרה"ח ר' אליהו חיים רויטבלאט, ושל מרת חסיה פרוס (זוגתו של הרה"ח ר' חיים פרוס), ושל מרת איידל (זוגתו של הרה"ח ר' ליבע קראסיק) – הייתה אחותו של בערלע ליב, אבא של סבתנו חיינא, אמו של ר' פרץ מאצקין. ומענין שהסבאה ר' יהודה ליב, אביו של ר' פרץ, hei נקרא בגעולו "לייבע בערעלע לייב'ס", ע"ש חותנו].

• • •

ומענין לעניין, אחד מהأخوים של ר' ליבע קראסיק, היה שמו נאחו (משפחה קראסיק הייתה משפחה גדולה של אחים וughters). ארבעה מהם היו התרמידים: הרה"ח ר' יעקב ברוך זיל (משגיח על לימוד הנגלה בתו"ת בליבאוויש) הרה"ח ר' ליבע, הרה"ח ר' נאחו, והרה"ח ר' אליעזר קראסיק (שהיה בסוף ימי מזקни וחשובי החסידים באה"ק)).

זה נאחו נחלה, הוא היה אז בשצערדין, ובן אחיו שלמה לייבקע בן ר' יעקב ברוך נסע לאסוף כסף בשביילו עבור רופאות ובא עבר זה ללענינגראד, כי שם היה קבוצה חשובה מאנ"ש. והיה שם גם הרה"ח ר' שמואל אבא דולייצקי מאדיעסא, יהודי נגיד, והוא הכיר את נאחו מוקדם, כי גם נאחו היה באדיעסא.

והנה באחד מאותם הימים שלמה לייבקע התעכבר בלענינגראד, בא שמואל אבא דולייצקי

וחשבתי לתלות בסיפור זה.

אולם לאחרונה דברתني עם בנו של הראל"ק הרה"ח ר' יצחק מיכל קרעמער שי', והוא אמר שאביו סיפר לו שהוא לו איזה חלום בקשר לקבלת הנשיאות של הרב, וכשהרא"ל סיפר החלום להרב, אמר לו הרב: "מייט איזעלכע חלומות שפילת מען זיך ניט" [=עם כאלה חלומות לא משחקים] ושלא יספר זה לאף אחד.

והראל"ק באמת לא סיפר את פרטי החלום אף לבניו. ולפי זה יותר מסתבר שהראל"ק סיפר זה לאבא – או את פרטי החלום או אודות החלום כנ"ל, זה איני יודע, כי אבא לא סיפר לי בכלל מה שדברו ביניהם – וזהו שגורם שאבא כתוב את דבר החלומו להרב.

ומכיוון שבהתועדות והתקשרות עסקינו, ארשה לעצמי לרשום עוד קצת גרגרים טובים ופטופטי דברים, אשר בהם מתבטאת הרגש האמיתית של התקשרות שהיא לאבא. היה זה בעת החתונה של אחותי גוטא תחיה לאויש"ט, בלענינגראד, בסיוון ת"ש. החתונה הייתה בבית...

ושם היה ב' חדרים עכ"פ, ובאחד היון האנשים ובאחד כמה נשים, סדר החתונות בימים ההם והמצב ההוא הרי לא היה כמו עכשו בבחינת "סעודת שלמה בשעטו" אלא יותר בבחין "פיש און פלייש עין לא ראתה, מים אחרונים חאטש באד זיך" [דגים ובשר לא ראו שם, 'מים אחורוניים' לרוחה]. מה שכן היה הוא התועדות חסידים.

וסיפר אבא שהיה אז נוכח גם הרה"ח הרב ר' לייבע זיל קראסיק, ובהמשך הדיבורים אמר שאף שעכשו הרי הוא מקשור למגורי ומסורת נתון להרבי הרי"ץ כמובן. אבל אחרי אריכות ימים כשבאים לעולם האמת הרי אז יצטרכו לבקש עצמו לאדמור' מההורש"ב נ"ע, שהוא כבר

ואח"כ אמר ואני מאמין בהבעש"ט וכו' וחשב ופרט את כל הרביים. באותו מעמד היה שם החסיד מר פראדין ז"ל ואמר, שבשמו ובראותו איך שאבא אמר זה, היה ברור לו שהוא יתגבר על המחלת ויחלים ויתרפא וב"ה שכן היה.

ובלשונו הכתוב אשר כמים הפנים לפנים, כמו שגדה שגדה מצד הרבי הייתה אליו איזה חביבותא יתרה. והרני לרשום איזה פירורים, שייהיו לזכרון הנכבדים והיווצ"ח.

אחד מחביריו התמימים שלמדו אותו יחד בליובאוייטש, שהתקשה לעשות שידוך, היה אצל אדמור"ר נ"ע. ואמר לו הרבי "ווער הייסט דיר דוקא זוכן א מלומדת? אט האט פרץ נועלער ניט געוזט קיין מלומדת און האט געטאן א גוטן שידוך" [=מי ציווה אתה לחפש דוקא מלומדת. הנה, פרץ נועלער לא חיפש מלומדת, ועשה שידוך טוב]. זה סיפר לו הבוחר הנ"ל כשנפגש אותו אח"כ, ואמר לו: פרץ איך האב פאר דיר א געריס פון רבין [=פרץ, יש לי עבורך דרישת שלום מהרב] וסיפר לו כל הנ"ל.

וכשbaneנו למאנטרעאל, הנה חוץ ממה שהרבבי תבע מהאבא להתميد בהთעדויות עם אנ"ש, ומינהו באופן رسمي כמשפיע על אנ"ש דמאנטרעאל, כפי הקטע מהמכתב המפורסם שנשלח בשעתו מהרבி לכללות אנ"ש דמאנטרעאל.

– הנה הרב רצה מאד שאבא יכנס בתורו רב להועד הרבניים דהעיר. (אף שכבר היה אז איזה רבנים מאנ"ש בהועד הרבניים), והרבبي תבע זאת פעמים רבות מעסקני אנ"ש דמאנטרעאל וגם כתוב ע"ז אליו כפי המכתחבים המובאים כאן.

ומעניין לרשוםoirו שלא נודע ברבים:

בבוקר אחד לביהכ"ג וסיפר שבחלום הלילה ראה איך שלמעלה מובילים את נאחו ואדמו"ר מההורש"ב יצא לקראתו ואמר (למי שאמר): "גייט עט צו מיר. ער איז מיינער – או שאמר ער איז פון מיינע תלמידים – "איך האב עם געשיקט אין ארץ ישראל", או "ער איז פון די וואס זיינען געפארן אין ארץ ישראל להתייסדות תורה אמת". ער האט אסאך געליטן אויף יענער וועלט. גיט עט צו מיר" [=מסרו אותו אליו. הוא משמי] – או מהתלמידים שלי – אני שלחתי אותו לארץ ישראל, והוא מלאה שנסעו לארץ ישראל להתייסדות תורה אמת. הוא סבל הרבה בעולם ההוא. תננו אותו אליו]. ואחר איזה ימים נודע הדבר שנאחו נפטר, וזה היה בעת ששימואלABA דוליצקי היה לו החלום. זה שמעתי מבא א"ל.

• • •

ובחזורה לעניין ההתקשרות, אולי יש מקום לרשום מה סיפר לי אבא, שבעת ההיא בשנות הצד"קims הייתה אז סברא או איזה יכולת להגר מרוסיה לאה"ק, והרה"ח המפורסם ר' חאניע ז"ל הי"ד רצה גם הוא לצאת אבל היה חשש, וגם זה היה תלוי בחשש של סכנות נפשות, ולא ידע להחליט. מה עשה? הטיל גורל מתוק החומש (אני יודע בדיק איך הולך הגורל אבל זה עניין של דפודף במספר של שבע בדף החומש) ועלה לו הפסוק לא תעפלו לעולות ההרה וגו'. כשהחאניע סיפר זה לאבא (כידוע שהייתה ידידות גדולה ביניהם) אמר לו אבא, פארן דארפט איר [=אתה צריך לנסוע] אלא שזה לכם "פסק" על שלא שאלתם את הרב, האם איןنبيה בישראל?

וכבר ידוע וכמודעה שכבר נדפס, שכשאבא היה חולה מסוכן במחלה הטיפוס וכבר אמר וויזדי, הנה אחרי הויזדי אמר הי"ג אני מאמין,

פרץ וחנה שיחיו מאצקיין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacynth 3-9250

מנחם מענדרל שניאורסאָהן
ליובאַזְוּטשׁ

77 איסטערן פֿאָרְקָוִי
ברוקלין, נ. י.

הרהייח אַיַּה אַבְּרָהָם עֲזָקָן בְּצִיָּץ
טֹהָרֵר פֿרֶץ שִׁי

פֿאָזִיכְרוֹת

ביה. כ' תטוז תשע"ו
ברוקלין

שלום וברכה!
שאשרים קבלת מכתבו מיריעת טpz וזה זכירתו על הצעיר.
הה' של כייך מורה אדמוריך זצוקלההיה בכבודם זיינע וכן את דוגמך תהיך'.

בודאי, מסדר לו הווער אידיא ברוב ערתק בצעיך הרשיך שי'
גודעוויזש בעבורו לאבעין הרכבות באנטראעל. ויה' ר' שירגער הכל בכיכ' טוב, ר' יהי', גם בזאת סייע להפצת המיעוזות חוץ. ומחכים לבטוישט.

בכבוד וברכה
הסצ'יך

מאצקיין=מאנטראעל
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacynth 3-9250

מנחם מענדרל שניאורסאָהן
ליובאַזְוּטשׁ
77 איסטערן פֿאָרְקָוִי
ברוקלין, נ. י.

הרהייח אַיַּה אַבְּרָהָם עֲזָקָן בְּצִיָּץ
חרב טוה פֿרֶץ שִׁי

ביה. כ' ג' נייפֿן תשע"ו
ברוקלין

שלום וברכה!
נעם לי לקבל מכתבך סכ'נו, נייפֿן, בו כוחב אורוד החהודהויז
ביסי חפוגלה, בן קלחוי ר'יעזען'ן הצד'ו. ואשר, תלkon שזוכת להיות אנגר
לעונר אנש' ועם חממיים ווילרבוט עוד זוחר לנטזרט גאנז'ן זוכת להיות אנגר
רבונו זצ'יאלוי חיל, אשר כסם שעט עטה עטדו וטשען האה'oso so עטח זונדרין
זונדרין ר'יד על כל חמייביט אלחים בענייניהם בכל'ן זונדרין צויה דאייה
הדרובות' זט'ז'ז'ו, ביטווע. ומזה סובין גאנז'ן חנוך דזונדרין צויה דאייה
חספּהָרְבָּה זוּה, ובאו על שברוּן האן בגאנז'ז'ו וווען ברוחניזט, חאן חנונגער לאזטן
ווען חנונגער לאזטן זיינען, וווען ר'בר בעטער זיינען ספּהָרְבָּה זוּה זונדרין זונדרין
בקיש' חט'ר בירא'ה הנכונה ר'בר בעטער זיינען דר'ז'ז' זונדרין זונדרין סעלין
הנ'יל איזין פֿט'ר יחר העניג'ינט, וויניג'ינט עם ענין הרגונז, אשר אַף אַיִן
ח'בוש' פֿט'ר בון, ר' ידר' במת' ר'בר בעטער זיינען דר'ז'ז' זונדרין זונדרין זונדרין
באופן ישר, ובהליך מדרכיהם אל'ו ועם עלו'ן לאזטן זונדרין זונדרין זונדרין זונדרין

ברכה, כלשון הרב הוא כייך סויה אידמוריך
זוצוללהה' נגב'ן זיינען אַזעונגען זונדרין
ולבש'ו'ם בעל האמור לעיל

הרוכש שלה אין לה שמחה מהכסף, ואדרבא
היא בעצבות וعود תראה זאת בגלוי. ע'כ היה
תוכן הייחדות. וככה באמת קרה שאחרי כמה
חדשים היה אבדה את עצמה לדעת, ועוד לא
היתה בת שלשים שנה.

(ככה כתב לי ר' ישראל בשם אביו. אף
ש��צת פלא איך זה מתאים עם המציאות, כי

במאנטראעל היה א'
מאן"ש בשם ר' דוד
טענענהויז, והרבבי קרבו
מאוד והיו לו יחידיות
ארוכות, וכותב לי בנו
ישראל שי' שאביו ספר לו
שפעם שאל ר' דוד את
הרבי, איך זה שהרב ר' פרץ
הויל עם קאפאטע קרוועה,
וכשהיה צרייך להכנס
לייחידות עליו לשאול
קאפאטע שלמה מהרב
בניינסון, ובאותו זמן
היתה שחקנית
בהאליוואוד, לא צנעה
כਮובן, בשם מערילין
מאנרא, והיא מרוייה חמש מליליאן דולר לשנה,
הרי כתוב לי הכסף ולוי הזהב, אם-כן, איפה
היוושר? איך מניח הקב"ה דבר זהה?

הרבי ענה לו שר' פרץ – ספק אם יודע אם
הקאפאטע קרוועה או לא. ואפילו כשהוא יודע,
האט ער דאס אין דער לינקער פיאטען, אונ ער
שטייט בשמחה אמיתי, והיא להבדיל עם כל

תשורה משמחת נישואין – ג' סיוון ה'תשס"ז

פאצ'קינ – פאנטראעל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
Hyacinth 3-9250

הרה"ח אליהו נזון עוטק בצד
מוחה"ר פרץ שי'

מנחם מונדל שניאורסון
ליובאנוויטש
770 איסטערן פלאוקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה. כו' איר תשס"ז
ברוקליין

שלום וברכה! במענה על מכתבך כתיכת איר, בו בOMB אוזות הקב"עות דליך Ord תורת הנגלה ודאית, ומזכה רשות השבאות נסועים הרבה מאניש לנאות דשא-ובודאי בעוד מועד ייחילו לדבר ולעorder על הקב"עות שיעשו בנאות דשא, ואדרבא בהופפה, כי hari את זה לעומת זה עשה האלקים, ובשагוף מהעם להחזך בריאותו ע"י עניינים גשמיים כשטוטם-בהתופפה באקו"ש טיזול וכו' (ולא חסיד הבחן לאבד את השיער-בגלו) היז דודש הופפה ג"כ בבריאות הנשמה, ועוד יותר מאשר בבראיות הגוף, כיון שהטביה בנאום דשא מסכת יוחר לעוניים פשוטים הניל מסחר בעיר. ולכח"פ, צריבה להזיפה ברוחניות כמו ההופפה בGESCHIOT, והרי מובה שזו אחד התעמים ללמד ארכי אבות טיבך לבני חיק', כיון שאז הטע מתחזק, האילנות מלבלבים וכו'. ומכובן גיב שמאז איז טיריה כלל וכלל להזראה יש להלבינו בקדושה וכו', עדי יק"ב הי' עוד המקווה, שהגוף לא רק שלא יבלבל להרזהני, ולא רק שיטיע ב'דודה-אלא שادرבה נקבה חסובב גבר.

בברכה, כלשון ביך מוויח אדמו"ר,
לקי"ץ בריה וסמח, פגוי"ר גס יתדר,

הה"ז – שהגיע לרבי בהשגת' באותו זמן, וכמודפס בעמוד 20 העמוד הראשון מתוך כתבת היד. המכתב בשלימותו נדפס באג"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע.

מעוניין לציין, שאחר פטירתו של אבא, הורה הרב – על ידי המזיכר הרב חמ"א חדוק – להרב יהושע דובראוסקי, שיכתוב ספר על תולדות חייו של אבא.

• • •

כאן גם המקום להציב יד ושם לחותני, סב החתן מצד האם, ר' דוד אבא הי' לעוין, בן

ב"ה אבא היה לו קאפאט שלים ולא קרואה ובפרט בנסעו להרבי).

ודבר זה כבר ידוע ומפורסם, אשר פעם היה א' מאנ"ש ביחסות אצל הרב. והרבבי תבע ממנו צו פאלגן [= לציית]. הרביה דבר בקול רם עד שהבחורים יכולים לשמע את דברי הרב בחדר ג"ע התחתון, ושמעו שהרבבי אמר לו: "אט איז דא ר' פרץ מצקין וואס איז עלטער פון מיר און ער פאלגט מיך אויך" [ישנו כאן ר' פרץ מצקין, שהוא מבוגר ממנו, וגם הוא מצית לי].

ומעוניין גם העובדא שכאשר אבא כתב לרבי על דבר יום הולדתו הה"ז, שלח לו הרב צילום ממכתב כי' אדנ"ע שכותב לאחד ליום הולדתו

פרץ וחנה שיחיו מאצקיין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn 13, N. Y.
 HYacinth 3-9250

מנוזם מענדל שניאורסאהן
 לויובזוויטש

77 איסטערן פארקווי
 ברוקלין נ. י.

ביה, כייז שבט חשייניג
 ברוקליין.

הרה"ת התויה צי"א נזון עופק
 בצעץ וכו' סועה"ר פרץ שי'.

שלום וברכה!

קבלתי סכחים מכייז טבח ושלאחרינו. ומה שבוחב, שנמסר לו פקדתי ע"י הרב קראמער שי'. הנה נפלאת ע"ז, כי בכלל אין מדרבי לחך פקדות, ובפרט בענינים כמו אלו. ובכ"א-יזחאו השיח' ואוthonו בכלל בחוץ כל ישראל, למלאות כאו"א הפקידו בעלמא דין מהוך טנווח הנפש וטנווחת הגזע. ובחרחחת הדעת. ובבר ידוע פס"ד ב"ז של סעה, אשר בוגל המסתן של רבינו רביינו הזקן על תורה החסידות, הנה בכל עניין של תורה יראת שמים ומדות טובות תה' יד סקווריון והולבי בעקבותיו על העלוונה (עיין יצוריים והערות לחניא דף קכ"ב). וא"כ פסק ובך הדבר תלוי, וככפי' הרב הסגיר ואדסונ"ר חזקן במשנה שנייה חכמים דע מה למעלה - סוף.

ובקשר להזדעה ע"ד יומם ההולדה שלו, הנה יה"ר מהשיח' שיחי' לארכיות ימים ושנים טובות, זיפיז אוור בסביבתו-בתהום סרובה-בנרג פצחה ותורה אוור ומואר שבchorah זוחה תורה החסידות.

ירדו עתזרות הבעשיט בעניין השגחה פרטית (אף שלא בכל פעם סבירים רמזי החשגה) ובכיוון שימים אלו קובלתי פוטו ממכתב כי"ק אדרמו"ר (מו"רשיב) נ"ע מיש לאחד בעניין יומם ההולדה דשנה הח"ע, ההנני מסגירנו פה, ובלבבד שבדו אර החזיר יחוירודיל. מובן, שאם ברצונו יכול להעתיקו.

ברברכה להצלחה בשמיות זברוחנויות מיוחד
 בריאות הנזונה ובפיש כל אנ"ש שיחי'

הכיתה הבוגרת, רצתה שבנו לימד אצלו בכתית הגודלה. ר' מאיר מספר גם שהיא לו לב טוב. ביוםיהם ההם, לא היו חוגגים בר-מצווה, אבל כאשר ר' מאיר הגיע לגיל מצווה, חותמי ארגן עברו חגיגת בר-מצווה, מפני שהיא יתום, ולא היה מי שיתעניין במצבו.

הוא גויס לצבא בעת שפרצה המלחמה, בהיותו בן כ"ז שנה. הוא גויס בקייז תש"א,

החסיד הנודע והמפורסם הרה"ח ר' ישראל ז"ל נועלער.

הרבה לא נודע לנו ממנו. בצעירותו למד בתו"ת בנעול יחיד בחברותא עם הרה"ח ר' מאיר שי' איטקין.

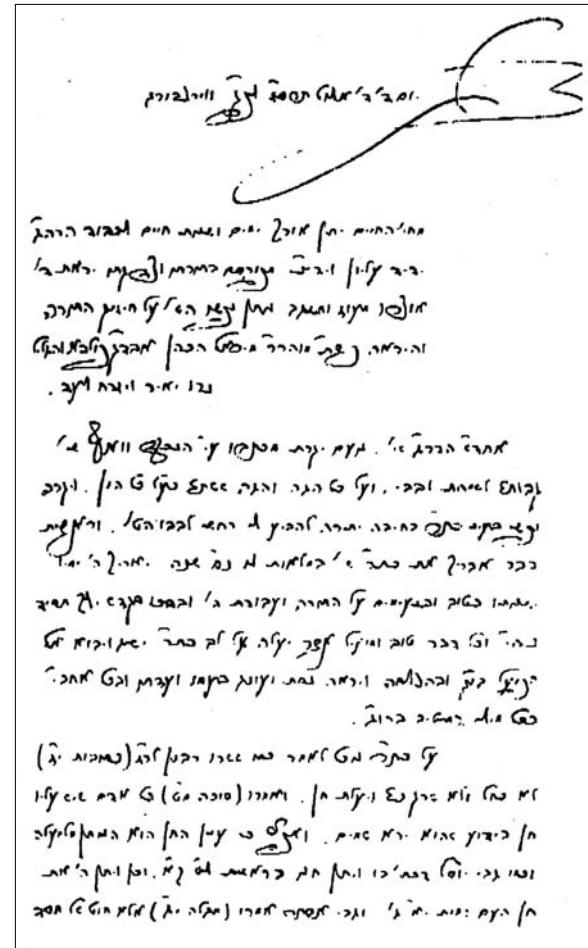
ר' מאיר איטקין מספר, שהותני היה צעיר יותר מאשר בני כתיתו, אלא שהיא לו ראש טוב, ור' ישראל נועלער, שהיא הר"מ של

הילד הנולד – המוהל ואומר הברכות הי' זקנו ר' ישראל נועועלדר בעצמו, ובאשר לבו אמר לו שבנו איננו בין החיים רצה לחתך להrk הנמול השם דוד אבא. אבל מפני שלא רצה להוסיף בעוגמת נשף לכלתו היולדת קראו בשם יהושע זעליג ע"ש אבי אמו של הילד.

אשתו חותנתני, אסתר הדסה בת ר' יהושע זעליג ריווקין, הסבta של החתן הייתה בת דודה של בעלה, כי אםה של חותנת שיניא באשה ואמו של חותני חנה מיכלא הי' ב' אחיות, בנותיו של ר' מרדכי פיעוזנער שהי' דור רביעי מן הרה"ג הרב ר' מרדכי אחיו אדמוי"ר הזקן. ר' מרדכי זה סב חותנת הי' שד"ר. ר' מרדכי ריווקין שי' אח חותנת כי אשר בא לאמריקא בשנות תש"ח ונכנס ליחידות לאדמוי"ר מהורי"ץ נ"ע, הנה הגראי הרה"ח ר' אללי ייכל (סימפסון) אמר לרבי שהוא נכד ר' מרדכי פיעוזנער, אז הרבי סבב את ראשו לנגד החלון ועשה שמייכל (בת צחוק) ואמר: עד איז גיווען א געשםאקדער איד.

ועל הטוב תזכיר חמותי שנשארה לבדה ונשאה בעצמה על גידול ילדי' בימי העזם מתוק צער ומצוקה, וב"ה שגדלה אותם לתורה וחופה ומעשים טובים. הבת הבכירה עצלדא ע"ה נישאה להרה"ח הרב שלמה דובער נעמאנאוו, בנו של המשפע המפורסם הרב ר' ניסן ז"ל נעמאנאוו, והוא בשליחות הרבי בפאריז בבריניאו. לשם חנכה תלמידות שעוד עתה עוד נזכרים עלי' באהבה ובחבה ובהערצה יתרה. ואף שנייהם נפטרו ל"ע בדמי ימיהם – זכו והעמידו דור ישרים יבורך בבניים ובנות חסידים ויר"ש שהעמידו משפחות חסידות במלוא מובן המלאה.

אחרי' – תבלחט"א – אחותה סימא אם החתן, והבן יהושע זעליג הנ"ל שב"ה העמידו גם הם משפחות חסידיות, ומهم שלוחי הרבי מלך המשיח.

ובחודש תשרי נתקבל ממנו המכתב היחיד בו הוא כותב שהוא נמצא על יד העיר סמאלענסק, מוקף באובייב מכל הצדדים ואין נראה להם שום מנוס להישאר בחיים. ע"פ זה קבעו אח"כ את יום היירציטיט שלו בתשרי. ובבחר היום כ"ה בו ליום היירציטיט (גיסי כשייה נעדר בר-מצווה, והיה צריך לבחור יום ליירציטיט להתפלל לפני הציבור. הרה"ח ר' שלמה חיים קסלמן אמר לוшибחר לו יום שלא יכול בש"ק, בכדי להקל עליו התפילה לפני העמוד, ולכך בחר עבورو התאריך כ"ה בחודש תשרי שאינו חל ביום הש"ק).

יותר מזה לא שמעו ממנו, והוא השאיר אחריו שתי ילדות ואשה בהריון.

ושמעתי אומרים, שכאשר הי' הברית של

שהתיבה "מן" אין לה בעצם קשר לעניין הפסוק ותוכן הכתוב הי' יותר פשוט בלי תיבה זו. וסיפור שהי' מתנגד אחד שאמר שהמללה "מן" אינה מפנים התהלים, אלא שימושו כתוב זה מן הצד, ככל פי' על הפסוק שזה קאי על ה"מן" שבמדבר, והבחן העוצר הכניסה בפנים, וסיפור שחסיד ענה לו בזיפה על התערבו בדברי קודש כמו התהלים, למשל וסיפורו: כי הנה הקב"ה ברא צמחים זרעים פרחים ואילנות מינים רבים שונים לרוב מאוד, איך לזרען ואיזה גדולה איך לסדר זריעת שדה, איך לזרען על יד השני זרעים או פרחים אפשר לזרען על יד הנה ה"מן" ואיזה לא, חכמה הנק' אגריקולטור... והנה ה"מן" פרופסור אחד בחכמתה זו שהיה לו תלמידים המשתלמים בהחכמה ואחרי השתלמותם היו נוסעים למקוםות שונות להתעסק בזריעת שדות וכו'. והי' תלמיד אחד שנסע למרחוק לאיזה מקום של גראף אחד שהי' לו שטח שדה גדול, ועל התלמיד הי' לסדר את סדר הזרעה כפי הדריש, ומכיון שהי' עבודה גדולה רצחה תירה, לא רצתה התלמיד להסתמך על ידיעותיו ושלחה לבו הפרופסור שיורחו איך לסדר הזרעה. מה הולך ייחד ומה לא וכו'. והפרופסור הכין עבורו מפה גדולה וערוכה בה מבואר כל פרט ופרט סדר הדברים, כי כל זרע או פרח או אילן יש בו סימן המرمץ על שם הזרע וכו', הסימנים הם צירורים של עוגלים או קווים, יש עוגלים שלמים ויש חצי עוגלים, יש שהחצית עוגול פונה לيمין ויש פונה לשמאל, יש צירורים של קוין ישרים עומדים, או מושכבים ארוכים או קצרים, יש או אלכסון וכו', כל ציר מראה על מין וסוג אחר. מפה זו שלח הפרופסור לתלמיד ע"י שליח אייכר.

הדרך למקומות התלמיד הייתה דרך רחוקה, ובלילה כМОבן הי' השליח יSEN במלון, כפשוט במלוון מתלבצים אנשים שונים, והתלבצו שם כמה איכרים וכל אחד מספר תכליות נסייתו,

ובהיות שהר"י נעולעך אביו זקנו של החתן שי', היה גם המלמד שלו בילדותי ובצעירותי, כי הוא הי' המלמד הראשון שלי שלמד אותי עברית וסידור בטאשקבנט, ומשער אני לפי החשבון שהייתי אז בן ארבע. הוא הי' בא אלינו לבית ללימוד עצמי, כי ראשית כל הרוי בתחלת בואינו לטאשקבנט ביום המזוקה ההם עוד לא הי' חדר עبور ילדים, כי כולם היו חסורי לחם ממש עד כדי גוועה מרעב ל"ע, ועוד לא בא הרגע של מנוחה לארגן חדר וכדומה, אלא שתל"ע"י השתדלות אחיו הרוי אצליינו בה הי' לחם מצוי, ולכן כמדומה קרובה לדודאי שהסיבה שאבי ז"ל לקח את הר"י שיבוא ללמידה ATI, קצת זמן לאחר היום, הי' בכוונה יותר כדי שהר"י יבוא לביתנו ויכול לאכול עכ"פ ארוחה אחת ביום. זכרוני שלמד ATI ברכות השחר עם הטיטיש.

ואחרי כן כאשר כבר נסתדרו החדרים ולמדו בסדר של כתות, הנסי זוכר שלמדתי התחלה גمرا אצל הר"י ז"ל שהי' לו אז שתי כתות, וכשלמד עם אחת, הכתה השנייה חוזרת על השעור, וכפי השערתי مستמא ה"י איז בן שש.

וזכרוני שהסדר הי' שביום ה' אהה"צ הי' בוחן אותנו על מה שלמדנו במשך השבוע ואח"כ הי' מספר ספרורים. וכיודע שהר"י לא רק שהי" "איש המעשה" אלא גם הי' כחו רב ל"ספר מעשה", באופן שהי' מציר הדברים כאלו הדברים חיים. הוא קיים את הפסוק למען הספר לדור אחרון, עד שגמ הבנים שיולדו יקומו ויספרו לבניהם. ושמעתה שכאשור אנ"ש יצאו מروسיה ואחדים זכו וباءו לאמריקה עוד בחיי אדמו"ר מהורי"צ ז"ע, הנה אדמו"ר שלא עליו: וואס מאכט ישראל נעולעך העוד מספר הוא ספרורים כמה?

ונחקק בזכרוני סיפור אחד שיש לנו, בקשר לפסוק בתהלים "חסד ואמת מן ינצרהו",

חוושב לעצמו: דו פארח אינער אתה עומד להתפלל? ואח"כ חוגר עוד פעם וחושב: דו החיזון שכמוך, אתה הולך להתפלל? אבל אח"כ חוגר פעם ג' ואומר: אבער איד בין איך, אז אני לובש טלית ותפילין ועומד להתפלל.

עוד שמעתי בשם עלי התיבות בנשمة, "עד הנה עוזרנו רחמן ולא עזובנו חסידך ואל תטשונו ה"א לנצח", ושאל אז במה הוא כ"כ בטחון שאל יעוזבו, הלא לפעמים החטא גורם וכו'? אלא הוא פריש בכה: עד הנה עוזרנו, הרי זה רק משומ רחמי לא בזכותינו; ולא עזובנו – וזה רק חסידך ולא משומ מעשינו. אם כך מתרבר, ש חסידי ד' לא תמו ובלי גבול, א"כ הרי מצד הקב"ה הרי שאל יעוזבו לנצח.

ויעוד א' מהפিירורים, כיודע הי' מקשור בכל לבו ונפשו לאדמור"ר נ"ע, והי' אויס מעונטש אחרי ההסתלקות, אבל גם יש לציין שתיכף אח"כ הוא התמסר באוთה המסירה ונtinyה לכ"ק אדמור"ר מהורי"ץ נ"ע בכל לבו ונפשו, ומעניין לדרשות סיפור קטן המביע רגשותיו החסידיות.

באג"ק אדמור"ר מהורי"ץ נ"ע ח"א מכתב קכבר דף רנא, נמצא מכתב לתלמיד א' שכתב לאדמור"ר מהורי"ץ סברתו לילך להتلמיד איזה חכמת לימודי חול שע"ז יכול להתווכח עם הצעירים מבני הנוטשים דרך התורה בבח"י דע מה שתшиб. אדמור"ר הרוי"ץ השיב לו מכתב ארוך בשלילת הדבר. המכתב נמען למ"ר... אף שהוא הי' תלמיד ת"ת, והתלמיד סיפר אח"כ דבר מעניין על הר"י נעוולעך, והוא מסר את מכתבו להרב ע"י הרה"ח ר' ישראל ז", תלמיד זה הי' מקשור לאדמור"ר הרש"ב נ"ע ולכן בכוורתה מכתבו כתוב אל בן אדמור"ר... כאשר אדמור"ר מהורי"ץ ענה על מכתבו נתן את המכתב ג"כ לר' ישראל על מנת למסור להת' הנ"ל, והר"י נעוולעך הראה להת' את מכתב

וגם איכר זה התפואר שהוא שליח מחייב גדול לתלמידו, ומוביל מפה פרוסה בחכמה יתרה, ואז אמרו לו האיכרים בווא ונפתח ונרא מה שיש שם. כאשר פתחו וראו את הציורים והסימנים, הנה הפיערשבע קעפ' אמרו שהציורים אינם יפים, והם שינו מחצי עיגול עשו עיגול שלם, מקו אלכסון עשו קו ישר, מקוצר – ארוך וכו', כפי השכל של האיכרים, מבון שעשו זה באופן שלא הי' ניכר שיש שם איזה שינוי, וכשבאה המפה להتلמיד והוא לא ידע על השינויים וסידר את זריעת השדה כפי שהיא כתוב בהמאה, הנה מבון מאלי מה שצמיח ואיך שצמיח, שהכל הי' חורבן אחד גדול.

ובזה הסביר החסיד להמתנגד ששלל המתנגד הוא כמו שכל האיכרים המכנים דעתו בתיבותיו הקדושים של ספר התהילים, סיפור זה סיפר לנו הר"י נעוולעך.

סיפור זה באופן אחר קצר שמעתי גם מבאי ז", והוא סיפר את המשל של הרב והתלמיד לא ממפה של אגריקולטור אלא על תכיסיסי מלחמה, מגענעראל שליח לתלמידו שערך מלחמה עברו קיסר במדינה אחרת, המשל והNEL הוא כנ"ל. ואבא הי' מצרכ ע"ז אימרא ברוסית פאן פיסאל פאן צוטאל, אדון חכם כתוב ואדון חכם קורא, ואתה איש נבזה איך אתה מעיז לשום אפק להתעורר בדבר שאינו בערך.

באשר הייתה אז צער לא נשאר בזכרוני יותר ספורים או אמרות ממנה. וכיודע הי' מה מפיק מרגליות ובצחחות לשונו הי' אומר חסידישע ווערטלאך וענינים. ובאמת חבל שלא שמולב לקבע ולאסוף את אמרותיו החסידותיים.

ועכ"פ לזכרון דברים בעלמא הראשונים איזה פירורים ממה ששמעתי במספרים ממשמו שלא ראייתים רשום בשום מקום. פעם אמר: מהי הכוונה של חסיד כshawgor את החgorה לפני התפילה? ואמר, כשהוגר הפעם הראשון הוא

למשל הוא ה' עוקר רגליו אחרי היו לרצון הראשון דשםו"ע, ה' מסתכל בהפנים של השז'" בעת ברכת כהנים, דבר שזמן ההוא לא ידעו ממנהג זה, והוא ה' היחידי שנаг כן, כי ראה זה מהרב אדנ"ע.

גם כאשר ה' חוזר דא"ח ה' אוחז מטפחן כמו הרב. הרב ר' יעקב זוכר שבפסח בעת שפוך חמתק ה' צועק בקול רם, שכל הבניין האט זיך געטריעיסט.

עוד סיפור לי הרב ר' יעקב שוויי, שכידועו ישנים שני מכתבים/amadmo"r מההורי"ץ נ"ע לר' ישראל, משנת תש"ח (נדפסו באגדות קודש חלק ט ע' עק תיח וע' תצה) במענה על מה שהתאונן להרבי בדבר סיפור שאלתبشر שנתעלם מן העין, והנה במכتب הראשון הרבי מהחל לו "השיית' יזכנו להתראות ברוב נתת ב�性יות וברוחניות", אבל במכتب השני הרבי לא הזכיר דבר ע"ד זה. ולכן הוא הבין מזה שלא יתראו ולבו אמר לו שהוא הולך להפטר מן העולם.

וכפי שנראה מכתבו/amadmo"r מההורי"ץ, הנה ע"ז הייתה תשוקתו להתראות עם הרב

הרבי שיקראחו וכו'. אבל את המכתב עצמו לא נתן לו, מפני שכיוון שכותב המכתב אל בן הרבי ולא אל הרבי הרי אין ראי שיקבל את המכתב.

• • •

סיפור לי הרה"ג הרב ר' אהרן יעקב שי' שוויי, חבר הבד"ץDKRANON היטיס, שבஹותם בפקינגן הם היו בבניין אחד עם הר"י נעולער, ובஹותם ג' אחים יתומים נערם צעירים, הנה הר"י נעולער התמסר אליהם לעודם ולהחזיקם בבח"י אב היהתי ליתומים, והי' מעודד את אמם מרת בוניא שוויי, והם הרגישו מאד קרוב אליו.

משמעותו של אהריי, הרה"ג הרב ר' אייזיק נעולמו התפילין של אהריי, ובאשר הרגיש קרוב להר"י הילך אל הר"י שוויי, ובאשר שילווה לו את התפילין. הר"י נתן לו התפילין אבל אמר לו שאחר התפילה לא יכרוך את התפילין ויביא אותם אליו כך בלתי כרוכים.

ר' אייזיק חשב שהר"י אמר לו זאת כדי להקל עליו ולכך הוא נן התחיל לכרכם, וקרה שהרצואה נקרעה, כמוון שמאוד פחד וחרה לו ולא ידע מה לעשות, ואז רץ לא' שהי' לו תשמיshi קדושה בשם ר' משה ולכך אצלו רצואה והכניס אותה בתפילין והתחל לcrccha, ועוד פעם נקרעה הרצואה. עכשו הוא נבלה לממר, ולא מצא מקום לעצמו, ובבלתי ברירה הילך לר"י וסיפור לו כל הסיפור, אבל ר' הרגיעו וכו'.

טעם אי כריכת הרצואה על התפילין לא ידוע לכארה. אומרים שם הרב הרש"ב נהג ככה, ולכן גם הר"י נעולער נהג כן, כי ה' לו כמה מנהגים שהי' עושה שאמדמו"ר מההורי"ב ה' עושה.

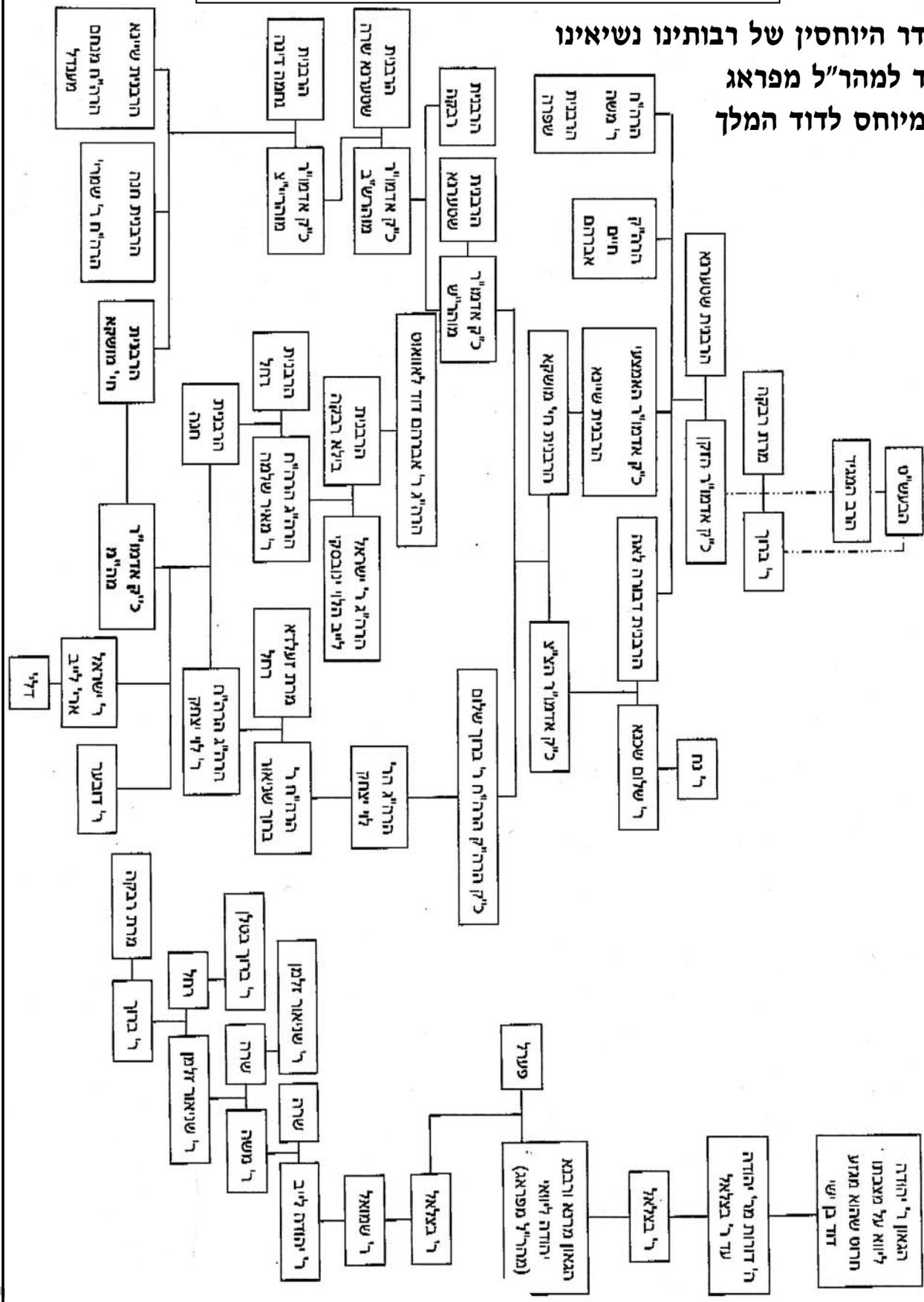
ונסימם בסיפור קרוב אלינו. סיפור לי גיסי זעליג שי' הנ"ל, שדרך של הרבנית חנה אם המלך ה' שבשבת מברכים הייתה עומדת על רחוב קינגסטאן ומסתכלת בעת שאנ"ש היו הולכים ל-567 להפארברייןינגן של בנה הרב. גיסי ה' אז בחור צעיר, אבל היה מעכבות אותו ומדברת עמו, ומספרה לו שהוא מכרת טוביה לשובו ר' ישראל נעולער, כי כשהגינו לפאקיןג והיתה רכבות עם הרבה מאנ"ש והוא הייתה ייחידה בלבד, ולא ה' לה מי שיעזר

והנה אין דורשין טעמא דקרה,ומי הוא שיעודו לכובן את כוונת דברי הרבי, אבל אולי יש לקשר זה עם דבר המענין, שכאשר היתי על ייחידות אצל הרבי לפני פנוי שהשתדכתי ושאלתי בדבר הצעת השידוך, הנה בין הדברים אמר לי הרבי הרי היא ישראל נעועלערס א אייניקל.

לסחוב המזוזות שלה, והי שם ר' ישראל נעועלער שגם הוא סחוב המזוזות שלו, ועוזב את מזודותיו ולקח וסחוב את המזוזות של הרבנית, באמרו שעל שלו הרי יש לו את שתי בנותיו ואיכשהו יסתדרו עם המזוזות, אבל הרבנית הרי היא לבדה. – וזה היא זכרת תמיד.

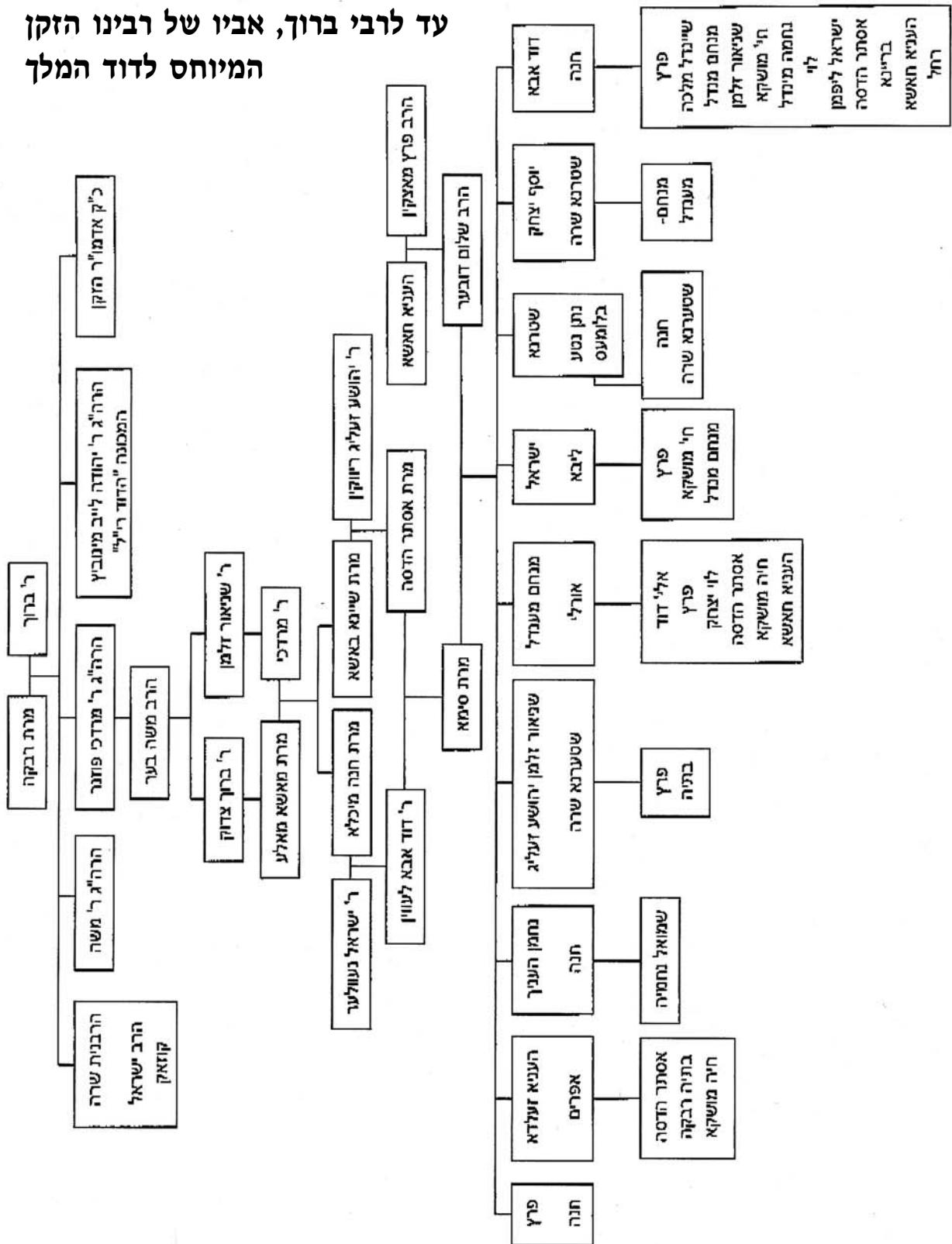
פרץ וחנה שיחיו מצקין

**סדר היוחסין של רבותינו נשיאנו
עד למהר"ל מפראג
המיוחס לדוד המלך**

תשורה משמחת נישואין – ג' סיוון ה'תשס"ז

סדר היוחסין של משפחתנו עד לרב ברכות, אביו של רביינו הזקן המיוחס לדוד המלך

פרץ וחנה שיחיו מאצקיין

מאצקיין – פאנטראעל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מונדל שניאורטאהן
ליוכאואויטש

770 איסטערן פראקוווי
ברוקלין, נ. י.

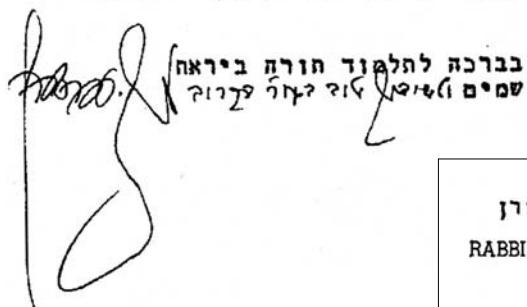
ב"ח, ח' ספטember
ברוקלין

ה아버지 עוזם בצ"ז וכ"נ,
סוח' שלום רוגען שי"

שלום וברכה!
במענה על הודהתו אודות יוזם
חולדה שלו,

בודאי נתג בפניהם אן"ש בזמן,
האחרון ביום החולדה. ויה' ר' מהשי"ת טהה'
שנה הצלחה אצלו ביסוד החורrah וקיים מוצווה
בחיידור.

בברכה לחלומך תורה ביראה
שמעם לאהובך ויזהר לך

מכتب ברכה

מכ"ק אדמו"ר מה"מ
לרגל יום הולדתו של
אבי החתן, עם
הוספה בלשון הברכה
בכת"ק "ולשידור
טוב בגו"ר בקרוב"

גרינברג – מלבורן

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מונדל שניאורטאהן
ליוכאואויטש

770 איסטערן פראקוווי
ברוקלין, נ. י.

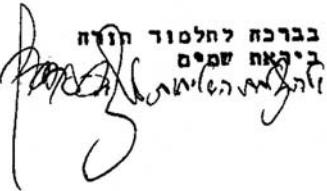
ב"ח, ימי חסידיות, ח' האס"ט
ברוקלין, נ. י.

ה爱你 ישראל העשיל טו'

שלום וברכה!

חס"נ שלו נחכבר.
ולקראות השנה החרשת, חבאה עליינו
ועל כל ישראל לטובה ולברכה, חנני בזאת
לחבי' לו ברכה, ברכה מהיבת וחתימת
טובה לשנה טובאה וסוחקה בגשמי'ות וברוחניות.

בברכה לחלומך תורה
ביראה שמעם
את אהבתם יאה

מכتب ברכה
מכ"ק אדמו"ר מה"מ
לאבי הכללה,
עם הוספה בלשון הברכה
בכת"ק "ולשידור
השליחות" [בישיבה גודלה
במלבורן, אוסטרליה]

תשורה משמחת נישואין – ג' סיון ה'תשס"ז

גרינברג-

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מונדרל שניאורסון
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
בקוקlein, נ. י.

ב"ה, يوم שלishi, שלישי בתמוז, ה'תש"ל
ברוקלין, נ. י.

האברך יק"א העסל שי'

שלום וברכה!

ماשר הנני קבלת המכתב צפוץ רוח.

ובימים שלפניימי חביבת הגאולה יב-יג חמוֹז, ובפרט ומחילה מיום
השלישי בחודש זה, אשר איז (בשנת המאסר והגאולה – שנתה ה', פרז"ת)
עפנה (כ"ק מו"ח אדרו"ר, בעל הגאולה) אל קהל העומדים שם ללוותו
ויאמר (בחוך שאר הענינים):

... "נאר אונזערע גופים זייןען איבערגעבעען אין גלוות ושבוד
מלכיות, אבער אונזערע נשות האט מען אין גלוות ניט פאר טריבען אוין
אין שעבוד מלכיות ניט איבערגעבעען, מיר דארפֿן זאגען גלווי לעין
כל, איז וואס עס איז נוגע צו אונזער דת, תורה ומצוות ומנהגי ישראל,
האבען מיר אידען אויף זיך קיין דעה זאגער",

יהי רצון שיחזור כל אחד ואחת מאחנו, בתוככי כל ישראל, להתחזק
ולהווסף בכל ענייני דחנו, תורה ומצוות ומנהגי ישראל

- המחלקים בשלשת הסוגים, שלשה הדברים עליהם העולם (בכלל והאדם-
ברט) עומדי: תורה ועובדת (חפלה) וAMILAH חסדים (כולל כל המצוות),
וימשיך החמורות בפועל ובמעשה שהוא העיקר-בחמי יום יום, שיחזק
בתורה ועובדת שבבל זו חפה, ומקיים את המצוות באמונה טהורה בקבלת
עומ"ש, ואינו מתפעל כלל משום מניעה ועיכובי",

וזה גם יקרב וימחר קיום הייעוד: כי אלקים יושיע ציון ויבנה ערי
יודא וישבו שם וירשו וזרע עבדיו ינהלו ואהבי שמנו ישכנו בה.

ברכת הילאה ליראה נצחה

יום שלishi, שלishi: שהוכפל בו כי טוב, טוב לשמים וטוב לבריות (קדושים)
מ, א. אה"ת בראשית לד, א). שלishi בחמוֹז: חילת גאולה כ"ק מו"ח אדרו"ר
(ראה קוונטרס יד – יב-יג חמוֹז מרכז"א). פנה... זאגער: רשיימה בתקלת קוונטרס
הנ"ל. נאר אונזערע גופים ברוֹן: ראה ויק"ר ספל"ג: במסים וארכנוגיות כו"
את מלך עליינו אבל לדבר זה כו"ן את וחד כלב שוין זה דמשווה לאבל דוקא, כי
דבן הוא לכל החומר"ץ). וע"פ מש"כ בפניהם מובן זה דמשווה לאבל דוקא, כי
הוא חזוף (שמו"ר ר פמ"ב, ט) – לצווות מה שאין ברשותו. וראה סנהדרין קה,
סע"א (ובכן ע"ז מו, רע"א ותמורה בחב, ב – שצ"ל בשינויים: פני מלך כו" –
ראה ס" חסרוונת השם). שלשה... חסדים: אבות פ"א מ"ב. והאדם: הנקרוא עלם
קטן (חנחומא פקודתי ג). חפלה: שבמקומם קרבנות הקונה (ברכות כו, סע"א).
דח"ב פזע כ, ב. רמב"ם הל' חפלה פ"א, ה"ה). כולל כל המצוות: דכוֹל נקראיים
צדקה (לקו"ת שלח מש, ב. אמרו לד, ב). בתורה... ועיכובי: רד"ה ברוך הגומל –
הרראשון – דיב"ג חמוֹז תרפ"ז. וזה גם יקרב... הייעוד: ע"ד מדה כנבר מדה (משנה
ספ"א דסוטה, דרמ"צ ד"ה לרוקע): ירושה – תורה, מורה קהילת יעקב (סנה)
נט, א, עבדין – עבודה, ואהבי – פנימיות החסד (אגה"ק סט"ו). הייעוד: חילים
ט, לו-לו.

פרץ וחנה שיחיו מאצקיין

ברינוּבָּרְגֶּן
 RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn, N. Y. 11213
 Hyacinth 3-9250

מחוז מונדרל שניורטאהן

ליובאויטש

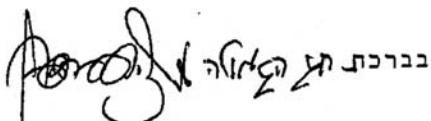
77 איסטערן פֿאַרְקּוֹווּי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"ד כסלו
 - יום גאות אדמו"ר האמצעי -
 ס' חניליאן, ברוקלין, נ. י.

הברך ישראל העשיל שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קיבל המכחבייגזען פֿאַרְקּוֹווּי
 ובעדנו ביום גאות אדהאמ"ץ - יה"ר שמיום זכאי זה ביום זכאי
 הסמור לו, ביום בשורה - יט כסלו - גאות אדמו"ר הזקן,
 אשר אז הוחל עיקר עניין הפצת המעינות חוצה,
 נזכה בקרוב ממש לימים גאותה לגאותה, לקיום הייעוד דכשייפוץ
 מעינותויך חוצה את מיר, דא מלכא משיחא,
 שהוא ילחום מלחמות ה', ויצלה וינצח כל האומות שביבינו ואח"כ
 יבנה בית המקדש במקומו ואח"כ יקוץ נחמי ישראל,
 בגאותה האמתית והשלימה לבני ייראל
 ודשכינתא שבגלוותא - ושבה עמהן כהן גאנליין,
 זכש"ג זעלן מושיעים (משיח) בהר ציון לשפט גו' והיותה לה'
 המלוכה.

 בברכת מ"ה עלייה

גאות אדמו"ר האמצעי: א' וישלח בשנת תקפ"ז. בארכוה ראה קוונטרס בד קודש.
שמיום זכאי: בפרש"י, ז"ה זכות (ערכין י,ב) משמע דבם בנווע לחודש בן הוי.
יום בשורה: ראה שנ"ח מן השמים ס"ה. אז הוחל: תורה שלום ע' 112 בסופו.
למייסך גאותה לגאותה: ע"ד פרש"י, ס"ב מגלה (ו, ס"ב) גאות פורדים (דאכתי)
 עבדי דאחסורש אגן) לפסח" (דכימוי צאתך מאם"ץ אנקנו נפלאות). לקיום הייעוד:
 באגרת הבעש"ט הידועה (נדפסה בס' פורת יוספ. ובכ"מ). ילחום ישראל: ראה
 רמב"ם הל' מלכים ספ"א. בל האומות שבביבון: כן הוא בדף סי' הרמב"ם שלא
 שלטה בהם יד הגויים. שבגלוותא...גאנליין: זח"א קכ, ב. מגלה כת, א. מושיעים
 (משיח): רמב"ם הל' מלכים פ"א סה"א. וראה ג"כ פרש"י, וישלח לו, יד. לשפט
 גו' והיותה לה' המלוכה: י"ל שזהו ב' התקופת דמשים: נצחון האומות במלחמה
 (ואח"כ) אהפור. אל עמים גן, לקרוא כולם בשם ה', ולעבדו גו' (רמב"ם הל'
 מלכיים ספ"א). - בתרנ"ך שלפנינו לעבדו. אבל ראה ב"ר ס"פ וישב. וועוד. ואכ"מ.
 וראה ג"כ רשיימק הצע"פ. וככיאור אדהאמ"ץ דלעת'ל א"ץ למלחמה ואדרבא איז
 כחיב או אהפור אל עמים, כן, וע"ז אמר דוד פדה בשלום נפשי כו' (שער תשובה
 ח"א ד"ה פדה בשלום. וראה ברכות, ח, רע"א. הצע"צ לתהילים נח, יט. דרости
 רבותיבן נשיאינו ד"ה פדה בשלום). ולעהיר מאגרת אדה"ץ הידועה ש"בשוריית
 פדה בשלום נפשי יצאתி בשלום מה' שלום".

- ב -

נ.ב.

ע"פ סיבת נחצב המשלוּח עד עתה – טו כסלו, מילוי הלבנה, קיימת סירה בשילוחה חדש תלייחאי חדש החורף, ויה"ר שיהיו כל הדברים במילואם ושלימות האמתית שלהם – הן בעבודת האדם בשלוש הסוגים דstor מרע ועשה טוב בקש שלום, או (כביואר חז"ל עה"פ פדה בשלום) עסק בתורה ובגמ"ח ותפלת, הן בשכר העבודה ופעולתה – שבאמת לא תדל"ע, ועד לקיום ובקרוב ביוםינו ממש דההבטחה המשולשת: אלקיים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם זירשו וזרע עבדיו ינחלוה ואוהבי שמנו ישבנו בה.

מילוי הלבנה: כלשון שם"ר פט"ו, כו. בשלימותא: זח"א (רכה, סע"ב). וויל' דב"שלימותא (שלימוח) י"ש עוז פ"י – יותר מamiloi (חסרוֹן). ועד החילוק בין די מחסورو ולעשרה (כתובות סז, ב). ובדוגמא ב' הפ"י בויבוא יעקב שלם – בשבת (לג, סע"ב) ובזח"א קעב, סע"ב. ר' י"א דמר אמר חדא כו' ולא פלייגי. חדש תלייחאי: ראה שבת (פח, א ובר' נסים גאון שם). חדש החורף: שהם לעומת חדש הקיץ (ל"ת להאריז"ל פ' ניאצא. שם פ' בא בטעמי המצוות). שלימות. בעבודת. בשכר. דההבטחה: להעיר מד"ה וכל בניר חרפ"ס פ"ב בפי' השולמית. וסד"ה כל הננהנה חרפ"ס (בם, הקונטנסים ח"א). dstor..שלום: ראהuko"ת בלק ד"ה מה טבו. כביואר חז"ל: ברכות ח, רע"א וראה פ"י הרש"א וחדר"ג שם – הובאו בצ"צ לתחלים הנ"ל. עיי"ש. ולהעיר מאור תורה להה"מ עה"פ וביבון שלשה. dstor..המשולשת: ראה זח"א דפרשותן (קפט, א) עה"פ כי ה' אהובב משפט ולא יעדוב את חסידיו – מ"ע, לעולם נשמרו. ובהערות אמו"ר שם דמשפט כנגד מל"ח (דיןיהם) וחסידיו – לפניו (תחלים לו, כז) סו"מ וע"ט ושכון (סוטה כא, א) ובא בהמשך למש"ג. לעולם נשמרו – תורה דמגינא ומצלא לעולם לעולם (לקוטי לוי יצחק – זח"א). אלקיים. בבה: תחלים מזמור טבחומיו. וירשו. עבדיו. ואוהביין: י"ל כנגד ישראלים לויים כהנים (עם תלייחאי), תורה (מורשה) חפה (עבדה) גם"ח (דפנימיותם – אהבה).

לזכות

החתן התמים הרב **פרץ** ש"

והכלה המהוללה מ' חנה תח"

מאצקין

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ

יום ראשון ג' סיוון ה'תשס"ז

נדפס על-ידי הוריהם

הרה"ת ר' **שלום דובער** וווגתו מרת **סימא** שיחיו

מאצקין

הרה"ת ר' **ישראל העשיל** וווגתו מרת **לאה** שיחיו

גרינברג

וזכניהם

הרה"ח הרה"ת ר' **מאיר** וווגתו מרת **ביילא מלכה** שיחיו **גרינברג**